

Шаповалова Алла Миколаївна

Процес реформування владних структур України відповідно до стандартів ЄС

УДК 3425(477):3164:327(061.1ЄС)
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2022-spec.18>

Шаповалова Алла Миколаївна
кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри філософії та історії
Таврійського національного
університету імені В. І. Вернадського
вул. Дж. Маккейна, 33,
Київ, Україна

Ставши кандидатом в члени ЄС, Україна змушена реформувати власні владні структури та приводити їх до відповідностей в умовах повномасштабної війни з РФ. Зважаючи на це, вважаємо запропоновану тему актуальною та нагальною, що відповідає на важливі політологічні та суспільні питання.

Метою статті є детальний та всеохоплюючий аналіз реформування владних структур в Україні відповідно до стандартів ЄС, пошук шляхів вирішення зазначеної проблематики та рекомендації щодо проведення подальших реформ в окресленому дискурсі. Зважаючи на теоретичну форму даної статті, під час її написання, нами запропоновані такі методи: метод спостереження, методи аналізу та синтезу задля виокремлення особливо важливої інформації, метод індукції та дедукції задля виявлення закономірностей та особливостей досліджуваної теми. Усі зазначені методи допомогли сформувати чітку та обширну картину того, яким чином відбуваються і будуть відбуватись в подальшому процеси реформування владних структур, якщо брати до уваги фактор кандидата в члени ЄС, складної політично-суспільної ситуації та повномасштабної війни з РФ.

У статті досліджуються процеси та фактори реформування владних структур в Україні відповідно до стандартів ЄС. Аналізується сучасний стан реформаторської діяльності України. Окреслюються основні виклики, що стоять перед Україною як кандидаткою в члени ЄС. Визначаються основні шляхи реформування влади та її структурних одиниць. У зв'язку з повномасштабним вторгненням РФ на територію України саме Україна змушена проводити реформи в умовах складної економічної, політичної та соціальної ситуації. У статті досліджується, яким чином влада України проводить реформи, незважаючи на постійний тиск з боку ворога. На сьогодні держава Україна має короткі терміни переглянути чимало власних концепцій та провести необхідну модернізацію владних структур. Виходячи з цього фактору, у статті наводяться можливі шляхи вирішення зазначеної проблематики.

Ключові слова: владні структури, інновація, європейсько-українські виклики, європейська інтеграція, модернізація, процес, реформації, розвиток, суспільно-політична складова частина.

Вступ. Отримавши статус кандидата в члени ЄС, Україна стикнулась з непростю ситуацією. Маючи на декількох фронтах постійні бойові дії з окупантом, вона паралельно має будувати країну по-новому, використовуючи інноваційні інструменти та шукаючи нові шляхи для подолання тих чи інших проблем. Говорячи про процес євроінтеграції, ми повинні розуміти, що це довгий та плідний процес, який вимагає чіткого розуміння дій та наративів, які постають перед владою України. Отримавши від ЄС вимоги щодо реформування владних структур та подальше дотримання окреслених вимог, Україна повинна не лише слідувати ним, але й пропонувати власні напрацювання. Важливо розуміти, що цей процес не може бути швидким чи одномоментним. Наразі на Україну чекає безліч викликів, серед яких в перспективі питання європейської інтеграції.

Мета та завдання. Метою цієї статті є детальний та всебічний аналіз реформування владних структур в Україні за стандартами ЄС, пошук шляхів вирішення зазначених проблем та рекомендацій щодо проведення подальших реформ. Завдання, які ми ставимо перед собою, цілком відповідають меті статті, зокрема відзначимо окреслення шляхів реформування владних структур, характеристику викликів, які постають перед Укра-

їною в дискурсі реформування владних структур, відповідно до вимог ЄС, враховуючи сучасний стан реформаторської діяльності України та аналізуючи її досягнення.

Методи дослідження. З огляду на сучасні реалії нами було використано такі методи дослідження: метод спостереження, метод аналізу та синтезу для виділення особливо важливої інформації, індуктивний та дедуктивний методи для розпізнавання закономірностей та особливостей теми, над якою працюємо. Усі зазначені методи допомогли нам отримати чітку та вичерпну картину того, як відбуваються та відбуватимуться процеси реформування влади в майбутньому, якщо брати до уваги чинник країни-кандидата на вступ до ЄС, складну політико-соціальну ситуації та повномасштабну війну з російською федерацією.

Виклад основного матеріалу. Європейський вибір нашої держави відкриває нові перспективи співробітництва з розвиненими країнами континенту, надає можливості економічного розвитку, зміцнення позицій України у світовій системі міжнародних відносин, що є найкращим способом реалізації українських національних інтересів. Майбутнє в Європі – це виклики нашої країни та шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій

і новітніх технологій, створення нових робочих місць. Однак щоб привести все це в практичну дію, варто подолати чимало етапів, серед яких поняття «кандидата в члени ЄС». Нині наша держава перебуває саме в такому статусі, що дає нам привід для гордості, але разом з тим розуміння, що доведеться працювати ще більше, якомога ефективніше і намагатись звісно прискорювати процес виконання покладених на нас зобов'язань.

Зазначаємо, що рішення про надання статусу «кандидата в ЄС» прийняте з певними умовами, які має виконати Україна: забезпечити принцип верховенства закону, покращити системи юстиції, забезпечити боротьбу з корупцією [1, с. 33].

Як невід'ємна частина Європи, Україна орієнтується на ту модель соціально-економічного розвитку, яка діє в провідних європейських країнах. Але якщо говорити про чисту реформу владних структур, то зауважимо, що Україна зобов'язана виконати багато вимог, які безпосередньо стосуються влади та її функціонування на різних рівнях [10].

Важливо, щоб Верховна Рада України брала на себе головну роль у запровадженні та виконанні цих вимог. Так, голова Верховної Ради Руслан Стефанчук зазначив у коментарі агентству «Інтерфакс-Україна», що Парламент до середини осені може ухвалити необхідні законопроекти, що стосуються семи вимог Європейської комісії та Європейської ради щодо кандидатства України у члени Євросоюзу [3].

Голова Верховної Ради відзначив таке: «Не хочу «спойлерити», але гадаю, що найближчим часом Парламент продемонструє, що поставлені завдання виконує швидко та якісно. У нас є план щодо кожного із цих законопроектів принаймні до початку або до середини осені, а може й раніше, все, що стосується Парламенту, буде виконано» [3].

Виходячи з цього розуміємо, що у Парламенті є напрацювання та чітке розуміння реформації владних структур, загалом усього, що стосується відповідності європейським стандартам.

Коли ми говоримо про владні структури, варто розуміти, що це не лише Офіс Президента чи Верховна Рада України, а величезний пласт різноманітних, пов'язаних між собою форм влади. Особливо актуально це в умовах децентралізації. Якщо говорити більш конкретно, то ЄС, у надісланих Україні вимогах, пропонує здійснити перегляд роботи Конституційного Суду, призначення членів Вищої ради правосуддя від Парламенту. Як ми бачимо із зазначеного, принцип реформ сягає не лише верхівки влади, а усіх дотичних до неї структур та підрозділів. Отримавши статус кандидата, наша країна повинна планомірно продовжувати реформи у сфері правосуддя, виборності, верховенства права, боротьби з корупцією та фундаментальних прав [8].

Серед реформ, зокрема, ухвалення та імплементація законів про порядок відбору суддів Конституційного Суду України, ухвалення загального стратегічного плану реформування правоохоронної сфери та завершення реформування законодавчої бази щодо національних меншин та створення ефективних механізмів її реалізації. ЄС продовжуватиме підтримувати Україну на її шляху до Європи та, відповідно, поєднуюватиме цю підтримку із зусиллями щодо післявоєнної відбудови України. Головне завдання влади України – це показати наочно, що вона відповідає заданим вимогам і дійсно проводить реформи.

Отже, реагуючи на виклики часу і практичні здобутки, зауважимо, що позитивні зрушення все ж відбуваються в дискурсі владних структур. Відбулися значні покращення у сферах судової системи, верховенства права та боротьби з корупцією, зокрема ухвалення важливого закону про реформування Вищої ради правосуддя та поживлення роботи Вищої кваліфікаційної комісії суддів. Одним із головних невирішених питань залишається нагальна необхідність реформування Конституційного Суду. Натомість відзначаємо, що було прийнято новий закон про Національне антикорупційне бюро, який забезпечив належне та чітке правове поле для роботи цього органу. Важливим зрушенням вважаємо той факт, що Генеральний прокурор Андрій Костін призначив новим очільником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (САП) Олександра Клименка, який є кваліфікованим працівником та має гарні здобутки на колишніх посадах [5]. Варто наголосити, що це важливо з тієї причини, що Обрання керівника САП є одним із пунктів для подальшої євроінтеграції України. Глава представництва ЄС в Україні Матті Маасікас заявив, що це призначення – технічно найпростіша з рекомендацій ЄС, однак не варто принижувати її вагомості, адже факт виконання умов видно неозброєним оком.

Варто особливу увагу звернути на те, що було ухвалено закон про захист викривачів. Ще одним значним кроком у реформуванні системи боротьби з тяжкими економічними та фінансовими злочинами в Україні стало створення Бюро економічної безпеки, що посідає своє місце у владній структурі країни та напряму позитивно впливає на вимоги від Європейського Союзу. Не менш важливою заслугою уряду є те, що він схвалив нову Стратегію реформування державного управління відповідно до принципів Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) та європейських стандартів, а також відновив прийняття на державну службу на основі заслуг [9].

Завершуючи кейс роботи Верховної Ради України, відзначаємо, що нині вона активно займається конкретними напрямками реформ, які включають сфери судової системи, антикорупційної інфра-

структури, державної служби, публічних закупівель, місцевого самоврядування, децентралізації економічної та політичної влади, податкового законодавства та регуляцій, земельної реформи, трудового законодавства.

Важливо також і те, щоб швидкість реформ владних структур не залежала від отримання зовнішнього фінансування для проектів відновлення зруйнованої війною економіки. Неможливо провести успішні реформи, не маючи базових елементів економічної системи – достатньої кількості робочих місць та елементарних умов життя населення. Дуже часто критичні умови, такі як війна та процедура вступу до ЄС, здатні віднайти в країні приховані резерви та можливості. Відзначаємо, що навіть в умовах війни з переважаючими силами супротивника, можливо та цілком реально проводити євроінтеграцію з усіма її вимогами та правилами.

Водночас, коли ми говоримо про владні структури, не можемо обійти увагою такий постійний колегіальний, наглядовий та регуляційний державний орган України, як Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення. Варто відмітити, що ЄС чітко вказав три ключові позиції щодо сфери медіа:

- подолання надмірних приватних інтересів у медіапросторі України;
- впровадження в українському законодавстві положень європейської Директиви про аудіовізуальні медіапослуги;
- зміцнення ролі національного регулятора [7].

Розуміючи важливість виконання цих умов, Україна чітко і послідовно виконує задані вказівки. У кінці липня поточного року нардепи, члени парламентського комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики внесли низку пропозицій до законопроекту «Про медіа».

Проект закону про медіа найближчим часом приймуть у першому читанні. До другого читання законопроект у Верховній Раді доопрацюють разом із міжнародними партнерами. Про це на брифінгу повідомила віцепрем'єр-міністерка з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Ольга Стефанішина.

Пані Ольга заявила: «Ми вже другий тиждень працюємо над текстом (законопроєкту про медіа), проводимо перемовини. Це одна з семи рекомендацій Єврокомісії та стосується базових прав та свобод держави... Сьогодні законодавчо ми маємо це підкріпити» [2].

За її словами, новий проєкт закону про медіа було розроблено відповідно до директив ЄС та сучасних умов регулювання медіа у світі.

«Ми сподіваємося, що законопроект, який наразі є у Верховній Раді буде ухвалено у першому читанні. Та ми зможемо ще доопрацювати його з урахуванням деяких рекомендацій», – додала Стефанішина [2].

Зокрема, новий текст документа більш чітко розмежує регуляторну та наглядову (контрольну) функції Нацради. Водночас нормативна частина містить повноваження реагувати на невиконання ЗМІ вимог законодавства шляхом скасування реєстрації та анулювання ліцензій на підставі рішень Нацради.

На думку Нацради, механізм застосування санкцій стане простішим і зрозумілішим. Зокрема, значна частина регулювання процедурних питань перенесена на підзаконний рівень на додаток до принципів та гарантій медіаправа.

Досить цікавим, на наш погляд, є:

- зміна структури органів співрегулювання – замість єдиного органу для всіх ЗМІ пропонується створити окремий орган для кожної галузі (телебачення, радіо, преса, онлайн);

- посилення механізмів протидії російській агресії в інфосфері. Зокрема, існують спеціальні правила блокування онлайн-сервісів держави-окупанта.

Проект уніфікував та імплементував усі контентні обмеження, пов'язані з російською агресією, які з'явилися в національному законодавстві після 24 лютого, зазначив експерт. Крім того, робоча група оновила термінологію проекту з урахуванням нових законів, які з'явилися за останні два роки.

Підсумовуючи вищенаведене, маємо констатувати, що влада України активно працює над усіма можливими зрушеннями в сфері реформ владних структур, які так чи інакше торкаються як простого населення, так і представників верхівки влади.

Тим не менш, говорячи про позитивні зрушення, слід розуміти, що з прийняттям нових законів будуть народжуватись нові дискусії, які є одним з викликів, про які ми відзначали на початку нашої роботи. Так, голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук прогнозує, що серед євроінтеграційних законопроектів, які планує ухвалити український парламент, найбільші дискусії будуть стосуватися законів про медіа і національні меншини.

В ефірі національного телемарафону він заявив таке: «Є ті, які можуть викликати дискусію, і це нормально. Зокрема, я думаю, що буде велика дискусія щодо закону про медіа, буде дискусія по закону про національні спільноти. Але ми маємо просто закладати у них директиви ЄС, бо у нас є дороговказ на ці директиви, і вже вести нашу дискусію у межах тільки одного питання – відповідає чи не відповідає директивам ЄС» [4].

І наголосив, що в Україні є один шлях – до ЄС. «І тому будь-яке законодавство буде, у першу чергу, співміряться з тими цінностями, принципами, регламентами і директивами ЄС, до яких ми намагаємось дійти», – сказав спікер [4].

Коли ми говоримо про владу, у будь-якому її вимірі, то неодмінно стикаємось з посадою

Президента України, її Верховного головнокомандуючого і реформатора. Постає Володимира Зеленського за означений термін його каденції змінювалась в очах українців та світу неодноразово. Однак його поведінка та витримка під час війни з РФ показала його як лідера, принципову та справедливу людину, яка діє на благо власної країни, заради добробуту та вільного життя. Його вчинки та дії не лише позитивно впливають на внутрішнє становище країни, але й грають чималу роль у дипломатичній місії. Володимир Зеленський став для світу «новим Черчиллем», з присутнім йому патріотизмом та розумінням потреб народу.

Отримавши рекомендації від ЄС, пан Президент чітко зрозумів, що його роль у реформуванні владних структур чимала. Починаючи з моменту набуття України статусу кандидата в члени ЄС, Володимир Зеленський розпочав політику жорстких усунень від влади тих людей, які або не відповідають заявленому рівню, або викликають підозру та недовіру. Так, в короткий проміжок часу було усунуто генпрокурорку Ірину Венедіктову і главу СБУ Івана Баканова відповідно до частини другої статті 11 закону «Про правовий режим воєнного стану» [6].

Також Володимир Зеленський своїм указом звільнив Руслана Демченка з посади першого заступника секретаря Ради національної безпеки та Григорія Галагана з посади командувача Сил спеціальних операцій ЗСУ та призначив на цю посаду Віктора Хоренка. Не можна не відзначити зміну глав ОДА декількох областей.

Цілком зрозуміло, що В. Зеленський проводить планомірне та точне «очищення влади», адже в умовах повномасштабної війни – це не примха, а необхідність. До того ж, розуміючи вимоги ЄС, владні структури не повинні реформуватись самі по собі, але й мати на чолі таких представників влади, які були б кваліфіковані у відзначених питаннях, стати прихильниками не лише євроінтеграції, але й суверенної України.

Слід відзначити, що пан Президент займається не лише звільненнями посадовців, а і створенням або відновленням важливих інституцій країни. Так, 21 квітня цього року Президент Зеленський своїм указом створив Національну раду з відновлення України від наслідків війни як консультативно-дорадчий орган при Президентові України. До її складу ввійшли всі члени Уряду, голови 16-ти комітетів Парламенту, голова НБУ, секретар РНБО і керівник Офісу Президента та всі його заступники. Очолили Раду співголови – Прем'єр-міністр та керівник Офісу Президента. При Раді утворили 23 робочих групи, які майже покривають весь спектр державної політики, за винятком зовнішньої політики, оборони та безпеки.

Серед головних викликів відзначаємо недостатню консолідованість уряду, зокрема Верхо-

вної Ради України, яка і ладна приймати важливі європейські директиви стосовно владних структур та відповідності надісланим рекомендаціям. Подолати цей виклик реально, хоч і досить важко. Тут на перший план повинна вийти не просто дискусія, а раціональний розрахунок того, що насамперед потрібно нам, як державі, як країні, яка знаходиться у стані війни. Ще одним, не менш важливим викликом є позиція народу України, адже за усіма демократичними принципами вони є владою. Ухвалюючи важливі для ЄС закони, такі як закони про медіа чи національні меншини, потрібно дізнаватись думку народу України. В разі їхнього невдоволення – шукати компромісні рішення, пояснювати виборцям важливість того чи іншого законопроекту, відзначити позитивні зрушення при їх виконанні та завжди згадувати статут кандидата в члени ЄС, адже саме заради цього, а потім для подальшого членства, проводяться ці реформи.

Висновки. Приймаючи до уваги вищенаведене, можна зробити такі висновки. По-перше, відзначаємо чітке розуміння представників влади України та важливості виконання надісланих рекомендацій. Виходячи з цього, Верховна Рада України, Президент та дотичні до них структури та особи активно працюють над тим, щоб створювати та запроваджувати законопроекти, які мають на меті задоволення представників ЄС та яскраво виражену інтеграцію у велику європейську родину. Так, до Ради подаються відповідні проекти, проводиться робота щодо реформування таких владних структур, як Національна Рада з питань телебачення та радіомовлення, відбувається заміна керівних посад у владних структурах, зокрема звільнення І. Венедіктової та І. Баканова. Вагомим кроком вважаємо обрання керівника САП, що є одним із пунктів для подальшої євроінтеграції України.

По-друге, незважаючи на усі можливі виклики, що стоять перед українською владою та українським народом, усі намагаються працювати у симбіозі, пришивидшуючи нашу перемогу. Перемогу не лише на військовому, але й на дипломатичному фронті. Статус кандидата в члени ЄС є одним із факторів визнання України як країни гідної, вільної та цілеспрямованої. Зауважимо, що такі виклики, як відсутність консолідації в уряді, можуть сповільнити виконання рекомендацій ЄС. Підкреслимо, що перешкоди у вигляді недостатньої консолідованості в уряді та полярності думок в суспільстві долаються, а Україна поступово та планомірно реформує владні структури так, як їй дозволяє час, ситуація в країні та віра власного народу в перемогу на шляху до європейської інтеграції. І насамкінець, ця робота не буде припинятись, і в подальшому ми продовжимо спостерігати за тим, як наша держава йде до своїх цілей, серед яких і вступ до Європейського Союзу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Єрмолаєв А., Клименко І., Щербина В. Україна – ЄС: такі двадцять п'ять років. Київ : Інститут стратегічних досліджень «Нова Україна», 2016.

2. Нова редакція законопроекту про медіа відповідає директивам ЄС, – Стефанішина URL: https://lb.ua/pravo/2022/08/02/525058_nova_redaktsiya_zakonoproiektu_pro.html (дата звернення: 10.08. 2022).

3. Руслан Стефанчук: Парламент залучений до реалізації шести із семи вимог щодо кандидатства у члени ЄС URL: <https://www.rada.gov.ua/news/Top-novyna/226585.html> (дата звернення: 10.08. 2022).

4. Стефанчук прогнозує, що у Раді будуть дискусії щодо низки євроінтеграційних законів. URL: <https://hromadske.ua/posts/stefanchuk-prognozuye-sho-u-radi-budut-diskusiyi-shodo-nizki-yevrointegracijnih-zakoniv>(дата звернення: 10.08. 2022).

5. Що відомо про Олександра Клименка, який очолив САП. URL: <https://suspilne.media/262248-so-vidomo-pro-oleksandra-klimenka-akij-mae-ocoliti-sap/> (дата звернення: 10.08. 2022).

6. Закон України «Про правовий режим воєнного стану» від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: https://kodeksy.com.ua/pro_pravovij_rezhim_voyennogo_stanu/11.htm (дата: звернення: 10.08. 2022).

7. A short history of Ukraine's relationship with the European Union. URL: <https://theconversation.com/a-short-history-of-ukraines-relationship-with-the-european-union-178350> (application data: 10.08. 2022).

8. Is it possible to obtain temporary protection in several EU countries? URL: <https://visitukraine.today/blog/267/is-it-possible-to-obtain-temporary-protection-in-several-eu-countries> (application data: 10.08. 2022).

9. Králiková M. (2022) Importing EU norms: the case of anti-corruption reform in Ukraine. *Journal of European Integration*. vol. 44, no. 12, pp. 245–260.

10. Ukraine's EU membership ambition. URL: <https://www.ips-journal.eu/topics/european-integration/ukraines-eu-membership-ambition-5904/> (application data: 10.08. 2022).

REFERENCES:

1. Yermolaiev A., Klymenko I., Shcherbyna V. (2016) *Ukraina – ES: nastupni dvadtsiat p'iat rokov*[Ukraine –

EU: the next twenty-five years]. Instytut stratehichnykh doslidzhen «Nova Ukraina» [in Ukrainian].

2. Nova redaktsiia zakonoproiektu pro media vidpovidaie dyrektyvam YeS, – Stefanishyna [The new version of the draft law on media complies with EU directives, Stefanishyna] URL:https://lb.ua/pravo/2022/08/02/525058_nova_redaktsiya_zakonoproiektu_pro.html(accessed 10.July 2022)

3. Ruslan Stefanchuk: Parlament zaluchenyi do realizatsii shesty iz semy vymoh shchodo kandydatstva u chleny ES [Ruslan Stefanchuk: The Parliament is involved in the implementation of six of the seven requirements for applying for EU membership] URL:<https://www.rada.gov.ua/news/Top-novyna/226585.html>(accessed 10.July 2022)

4. Stefanchuk prognozuie, shcho u Radi budut dyskusii shchodo nyzky yevrointehratsiinykh zakoniv [Stefanchuk predicts that the Council will hold discussions on a number of European integration laws] URL:<https://hromadske.ua/posts/stefanchuk-prognozuye-sho-u-radi-budut-diskusiyi-shodo-nizki-yevrointegracijnih-zakoniv>(accessed 10.July 2022)

5. Shcho vidomo pro Oleksandra Klymenka, yaki ocholyv SAP [What is known about Oleksandr Klymenko, who headed the SAP] URL:<https://suspilne.media/262248-so-vidomo-pro-oleksandra-klimenka-akij-mae-ocoliti-sap/> (accessed 10.July 2022)

6. Zakon Ukrainy «Pro pravoviy rezhym voiennoho stanu» vid 12.05.2015 № 389-VIII [Law of Ukraine «On the Legal Regime of Martial Law» dated May 12, 2015 No. 389-VIII] URL:https://kodeksy.com.ua/pro_pravovij_rezhim_voyennogo_stanu/11.htm(accessed 10.July 2022)

7. A short history of Ukraine's relationship with the European Union URL:<https://theconversation.com/a-short-history-of-ukraines-relationship-with-the-european-union-178350>(accessed 10.July 2022)

8. Is it possible to obtain temporary protection in several EU countries? URL: <https://visitukraine.today/blog/267/is-it-possible-to-obtain-temporary-protection-in-several-eu-countries>(accessed 10.July 2022)

9. Králiková M. (2022) Importing EU norms: the case of anti-corruption reform in Ukraine.*Journal of European Integration*. vol.44, no. 12, pp. 245 – 260.

10. Ukraine's EU membership ambition URL:<https://www.ips-journal.eu/topics/european-integration/ukraines-eu-membership-ambition-5904/>(accessed 10.July 2022)

The process of reforming the power structures of Ukraine in accordance with EU standards

Shapovalova Alla Mykolaivna

Candidate of Political Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Philosophy and History
V. I. Vernadsky Taurida National University
John McCain str., 33,
Kyiv, Ukraine

Having become a candidate for EU membership, Ukraine is forced to reform its own power structures and bring them into compliance in the conditions of a full-scale war with the Russian Federation. Considering this, we consider the proposed topic to be relevant and urgent, which answers important political and social issues.

The purpose of this article is a detailed and comprehensive analysis of the reform of power structures in Ukraine in accordance with EU standards, the search for ways to solve the mentioned problems and recommendations for further reforms in the outlined discourse. Taking into account the theoretical form of this article, during its writing, we proposed the following methods: the method of observation, methods of analysis and synthesis, in order to highlight particularly important information, the method of induction and deduction in order to identify regularities and features of the researched topic. All the mentioned methods helped form a clear and comprehensive picture of how the processes of reforming power structures are taking place and will take place in the future, if we take into account the factor of the candidate for EU membership, the complex political and social situation and the full-scale war with the Russian Federation.

The article examines the processes and factors of reforming power structures in Ukraine in accordance with EU standards. The current state of reform activity in Ukraine is analyzed. The main challenges facing Ukraine as a candidate for EU membership are outlined. The main ways of reforming the government and its structural units are determined. In connection with the full-scale invasion of the Russian Federation on the territory of Ukraine, Ukraine itself is forced to carry out reforms in the conditions of a difficult economic, political and social situation. The article examines how the Ukrainian authorities carry out reforms despite constant pressure from the enemy. Today, the state of Ukraine has a short period of time to revise many of its own concepts and carry out the necessary modernization of power structures. Based on this factor, the article provides possible solutions to the mentioned problem.

Key words: power structures, innovation, European-Ukrainian challenges, European integration, modernization, process, reforms, development, socio-political component.